

Ministeren
J.nr.

Den 1. december 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 35, ad L 55 - Forslag til lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 35

For bedrifter mellem 75 dyreenheder og IPPC-grænsen gælder ifølge lovforslaget, at vilkår i 8-årsperioden for en miljøgodkendelse ikke kan ændres, selv om der fremkommer nye oplysninger om forureningens skadelige virkning, og/eller forureningen medfører miljø- og naturmæssige skader, der ikke kunne forudses, da godkendelsen blev meddelt. Anser ministeren dette for at være i overensstemmelse med kravene i vandramme- og habitatdirektiverne, hvor der skal kunne gennemføres handlinger i perioden 2010-15 for at sikre god økologisk tilstand og gunstig bevaringsstatus i 2015?

Svar

Det er korrekt, at for brug mellem 75 dyreenheder og IPPC-grænsen kan der – bortset fra de særlige situationer, hvor der er afgivet grundlæggende urigtige oplysninger m.v., jf. lovbemærkningerne side 33, 2. spalte - i den 8-årige retsbeskyttelsesperiode efter godkendelsens meddelelse ikke gribes ind i denne efter lovforslagets kapitel 4.

Med hensyn til opfyldelse af vand- og naturplanerne vil det dog under alle omstændigheder være hensigtsmæssigt og relevant, at kommunerne ved udarbejdelsen af de kommunale handleplaner i 2010, der skal fastlægge den konkrete indsats, der skal til for at opfylde planerne, fastlægger en rækkefølge for indsatserne. Og i den sammenhæng vil der kunne tages højde for, hvornår den 8-årige retsbeskyttelse for godkendte brug udløber.

Bestemmelsen om den 8-årige retsbeskyttelse udelukker endvidere ikke, at der på andet retsgrundlag kan gribes ind overfor godkendte husdyrbrug i retsbeskyttelsesperioden, hvis det er nødvendigt for at gennemføre vand- og naturplanerne efter miljømålsloven.

Hertil kommer, at når den nødvendige, mest hensigtsmæssige og omkostningseffektive indsats skal fastlægges, må det i øvrigt forventes, at der i en række situationer vil være tale om foranstaltninger, som ikke kan gennemføres gennem vilkår for en husdyrgodkendelse. Der kan f.eks. være tale om situationer, hvor der er behov for at tage arealer helt ud af drift eller forbyde alle former for gødsugning. Endvidere vil gennemførelse af større vådområ-

deprojekter heller ikke kunne fastlægges i en miljøgodkendelse. Der vil derfor under alle omstændigheder være behov for at tage andre retsregler i anvendelse for at leve op til vand- og naturplanerne.

For så vidt angår opfyldelsen af habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivet kan der i medfør af reglerne i naturbeskyttelseslovens kap. 2 a gribes ind overfor bestående virksomhed med påbud om ophør eller reduktion af aktiviteterne. Der kan gribes ind efter disse regler, hvis der ikke findes et andet retsgrundlag (f.eks. lovforslagets kapitel 4) i den aktuelle situation, og indgreb udløser krav på erstatning for det tab, der lides.

På tilsvarende måde indebærer lovforslagets bestemmelser i kapitel 4 heller ikke en begrænsning i anvendelsen af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om indgreb af hensyn til beskyttelsen af grundvand og overfladevand. (Dette er også omtalt i bemærkningerne til L 55, side 50, 1. spalte, midten).

I forhold til vandrammedirektivet følger det af de tidsfrister, som direktivet indeholder, at der endnu ikke består nogen pligt for medlemslandene til at leve op til målsætningerne efter direktivet, før vandplanerne foreligger om nogle år. Det er derfor ikke på nuværende tidspunkt afklaret, om der i alle tilfælde findes de nødvendige regler til at kunne gribe ind overfor bestående virksomhed. Spørgsmålet om behovet for nye regler til gennemførelse af vandrammedirektivet forudsættes revurderet, når der er større klarhed om miljømålene efter både vandrammedirektivet og Natura 2000-direktiverne og indsatsbehovet.

På baggrund af ovenstående mener jeg derfor, at lovforslagets § 40 ikke er i strid med habitat- og vandrammedirektivets bestemmelser.